

— Въ обвин. актъ се казва, че сѫ дохождали, но азъ не зная. Може би и да сѫ дохождали, но азъ когато съм бил въ Виена и за това азъ не знамъ.

Пръдсъд.: Прѣзъ мѣсецъ Юлий 1890 година, дохождали ли сѫ на фабриката ви Наумъ Тюфекчиевъ и Димитръ Ножаровъ?

— Димитръ Ножаровъ никога не е дохождалъ.

— Говорили ли сте на слугата ви Ачтонъ Петровъ, че за смъртта на майоръ Паница се давали 2000 наполеона на оногова, който убие министра прѣдсѣдателя г. Стамболова, и че половината отъ тия пари щѣли да се даджтъ отъ жената на Паница, а другата половина отъ други нѣкои лица?

— Никога не съмъ говорилъ такова нѣщо.

— Говорили ли сте на сѫщия единъ пътъ, когато г. Стамболовъ отивалъ по Ломското шоссе, че ако да имахте възможностъ, щѣхте да извѣршите убийството?

— Никога.

— Вий казвате, че тукъ въ градътъ сте държали кѫща, отдѣлна кѫща ли държахте или една стая само.

— Държахъ само една стая, която не бѣше по-вече отъ 2— $2\frac{1}{2}$ метра дълга и толкова широка, а пъкъ, ако се смята на кубически метра, едва ли ще има отъ 8 до 10 такива метра.

— Защо я държахте тая стая?

— Държахъ я за това, че когато дойда въ града, да има гдѣ да сѣзва; да оставя по нѣкога и жена си и да има гдѣ да си оставямъ каквото купя отъ чаршията.

— Въ тази кѫща, или стая, дохождали ли ви сѫ нѣкои хора на гости, колко души горѣ долу и кои?

— Притѣжателътъ на зданието си живѣше тамъ и той може да ви каже да ли сѫ дохождали или не. Въ тая стая азъ нѣмахъ нищо друго, освенъ единъ креветъ, едно канапе и 2—3 стола, така щото място за никакви гости не е имало.

— Мобелирана ли бѣхте наели стаята или вий си я мобелирахъ?

— Азъ я наехъ празна и всичко, което бѣхъ турилъ въ нея, бѣше мое.

— Не припомняте ли си нѣкой пътъ да ви сѫ дохождали гости?

— Не си припомнямъ.

— Има показания, че тамъ сѫ се събирави хора, ваши приятели?